

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

L. Quòd ex Apollinis oraculo qui ob justos homines responsa amplius edere non poterat, motá sit persecutio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ἄπλητων ἰδίων καιρῶν τὸν ἀληθῆ λόγον διασρέ-
φοίτες τῆς ἡ πονηρίας αὐτοῖς ἢ δεινότης εἰς το-
σοῦτον ἐξήπτετο, ὡς πάντων ὀμῶν θείων τε
καὶ ἀνθρώπων πραγμάτων εἰλωδυμένων,
ἐμφυλίας ἢ ἐθνικῶν πολέμους ἀναρρί-
πτέσταται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ν΄.

Ὅτι διὰ πῶς τὸ Ἄπολλον ἔματι τείαν, ὡς μὴ δυνάμενα μαν-
τιάζειν διὰ τῆς δικαιοσύνης, ὁ δὲ ἰσχυρὸς ἀνεκινήθη.

Τὸν Ἀπόλλων τὸ τιμωκαὸν ἔφασαν ἐξ
ἀνθρώπων καὶ σκοτίαι μυχεῖ, ἔρχεται δὲ ἀν-
θρώπων χεῖρα, ὡς ἀρα οἱ ἐπιτῆς γῆς δικαιο-
ἐμπόδιον εἶεν ἔ ἀληθεύειν αὐτὸν. καὶ διὰ τῆτο,
ἡμεθεὶς τῶν τετραπόδων τὰς μαντείας ποιῶ-
σα τῆτο ἀπὸ κληφείας τὸς πλοκάμους ἀνεῖ-
ναι πεποικέ. τῆς μαντείας τὴν ἐλαυσομένης,
τὸ ἐν ἀνθρώποις κακὸν ἀπαδύρετο. ἀλλ' ἰδω-
μεν ταῦτα εἰς ὅποιον τέλος ἐξώκειλε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΑ΄.

Ὅτι τῆς ὡς ἐπὶ Κωνσταντίνου τῆς δικαιοσύνης εἶναι χριστιανὸς ἡκε-
σε, ἐκ τῶν τὰ πρὸς διωκτῶν ἡρώτων.

Σὲ νῦν τὸν ἕλπισον Θεὸν καλῶ, ἡγερώμην
τότε κομιδῆ παῖς ἰσάχων, πῶς ὁ κατ'
ἐκείνο καιρὸν ἰσάχων τοῖς Ῥωμαίων ἀυλοκράτορ-
σιν ἔχων τὰ πρωτεία, δέιλαιος ἀληθῶς δέι-
λαι, πλάνη τὴν ἕλψην ἡπάτημέν. ἰσάχων
τῶν δ' ὀρουφορέων αὐτὸν, τίνες ἀν εἶεν οἱ πρὸς
τῆ γῆ δίκαιοι πολυπραγμονῶν ἐπισηθάνετο
καί τις τῶν ἀπὸ αὐτὸν ὑποπόλων ἀποκρίβεις,
χριστιανοὶ δὴ πρὸς ἐφ. ὁ δὲ τὴν ἀπόκρισιν
ἰσάχων πρὸς χριστιανὸς μέλι, τὰ κτ' τῶν ἀδυνα-
μάτων εὐρεθέντα ἕλψην, καὶ τῆς ἀνεπιλήπι-
οσύνη ἐξέτενεν. ἀντίκα δὲ ὡς διατάγ-
ματα λῦθρων μαιφόνους ὡς εἰπεῖν ἀκωκαῖς
συνεταῆε. τοῖς τε δικασταῖς, τὴν κατὰ φύσιν
ἀλγύνοιαν εἰς εὐρεσιν κολασηρίων δεινοτέρων
ἐκλείπειν παρεκελεύετο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΒ΄.

Ὅσα εἶδη βασάνων καὶ τιμωριῶν κατὰ χριστιανῶν
ἰστορήθη.

Ἦν τότε ἢ ἰδεῖν μεθ' ὅσους ἐξέστίας ἡ σεμ-
νότης ἐκείνη τῆς θεοσεβείας, τῆ τῆς ὡμό-
τητος συνεχεία, καὶ τὰς τυχεύσας ἐφ' ἑκάστης
ἡμέρας ὑπερεῖς ὑφίστατο. σωφροσύνη δ' ἦν τῶν

aluerunt, toto Imperii sui tempore ve-
ram doctrinam subvertentes. Porro im-
probitatis ipsorum tantopere furor ex-
arsit, ut cunctis tam divinis quam huma-
nis rebus in summa pace constitutis, ipsi
bella civilia excitarent.

CAPUT L.

Quod ex Apollinis Oraculo qui ob justos homines
responsa amplius edere non poterat,
mota sit persecutio.

Quippe Apollinem tunc temporis
ex antro & tenebroso quodam
specu, non ex hominis ore oraculum
edidisse ferebatur; quo justos viros in
terris degentes ob stare sibi ajebat quo
minus vera praediceret; atque idcirco
falsa ex tripode oracula reddi. Hanc ob
causam ille comam incultam demisit: &
expulsa divinandi arte, tantum inter
homines malum lamentabatur. Sed vi-
deamus quem ista exitum habuerint.

CAPUT LI.

Quomodo Constantinus adhuc adolescens justos
esse Christianos audivit.

TE nunc testem appello Deus artif-
simc. Scis qualiter ego tunc tem-
poris admodum adolescens, illum qui
inter Imperatores Romanos potiore
locum tunc obtinebat, miserum profe-
cto miserum, falso mentis errore dece-
ptum; ex Protectoribus suis curiosè sci-
ficantem audierim, quinam illi essent
justi in terris degentes: & quendam ex
sacrificulis qui circa illum erant, respon-
dissc; eos esse Christianos. Ille respon-
so hominis quasi melle quodam avidè
absorpto, gladios ad puniendacrimina
paratos, adversus sanctitatem omni re-
prehensione vacuam distinxit. Statim
igitur sanguinolenta edicta cruentis ut
ita dixerim mucronibus scripsit: & ju-
dicibus praecipit, ut ingenii solertiam
sibi à natura insitam, ad acerbiora sup-
plicia excogitanda intenderent.

CAPUT LII.

Quot tormentorum & suppliciorum genera ad-
versus Christianos excogitata sint.

Licuit tunc, licuit, inquam, videre,
quanta cum libertate venerabiles
Dei cultores ob continuam crudelita-
tem gravissimas quotidie contumelias
tolerarent. Quippe modestiam, quam
Nnn ij